Nr. 8, 17. årgang, august 2014 Pris 30 kr.

NYT FRA HARE KRISHNA

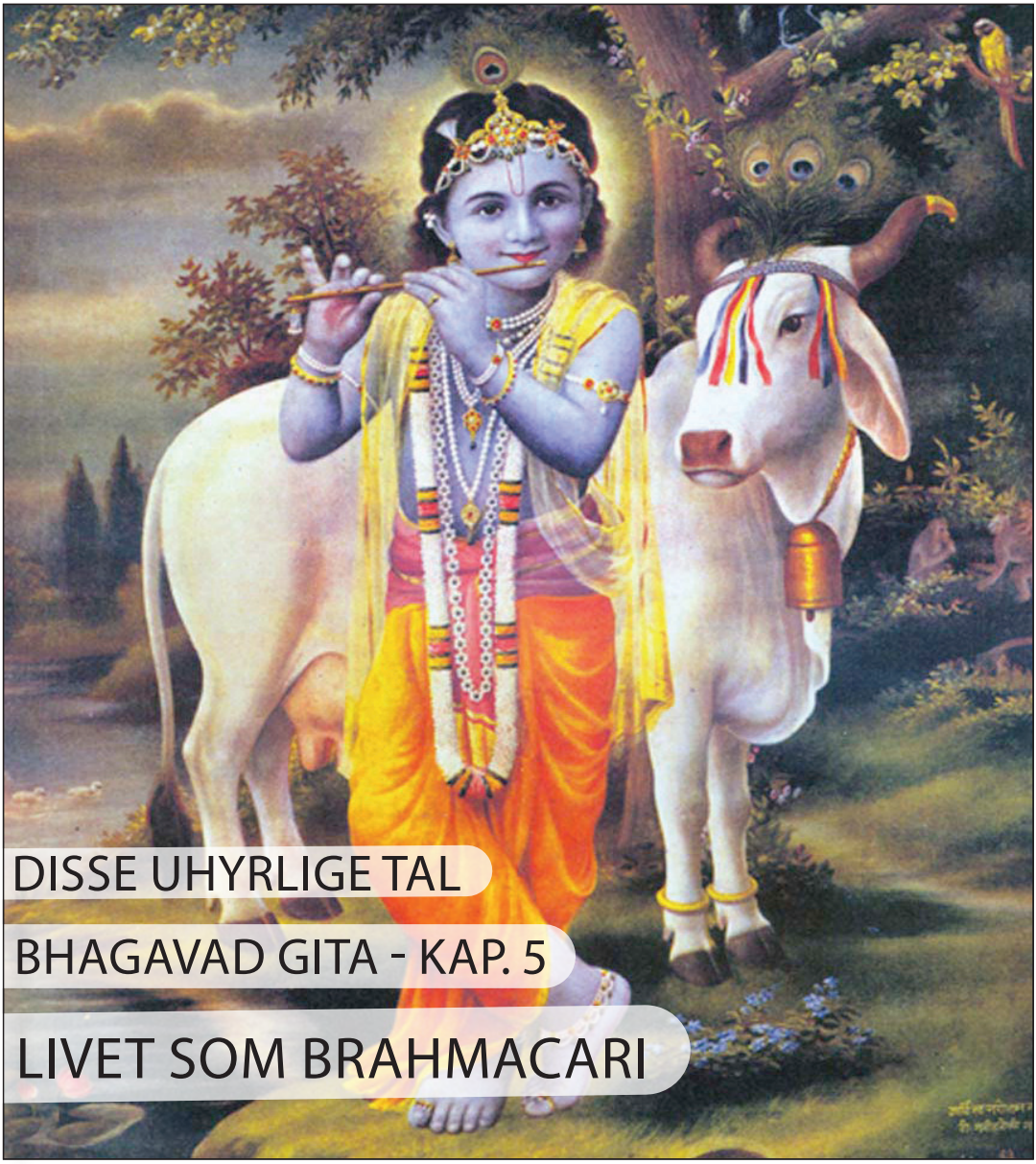

DISSE UHYRLIGE TAL

BHAGAVAD GITA - KAP. 5

LIVET SOM BRAHMACARI

Nyhedsblad for ISKCON i Danmark
Grundlægger-acarya Hans Guddommelige Nåde A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada

August 2014

Torsdag	**7.8**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for *Pavitropana Ekadasi*)**
		Radha-Govinda *jhulana-yatra* begynder
Fredag	**8.8**	**Bryd fasten mellem 5:27–7:21**
		Srila Rupa Gosvamis bortgang
		Sri Gauridasa Panditas bortgang
Søndag	**10.8**	**Jhulana-yatra slutter**
		Herren Balaramas fremkomstdag (faste indtil middag)
		Caturmasyas anden måned begynder (faste fra surmælk i en måned)
Mandag	**11.8**	**Srila Prabhupadas afrejse til USA**
Søndag	**17.8**	**Sri Krishna-Janmastami: Herren Sri Krishnas fremkomst (faste til midnat)**
Mandag	**18.8**	**Nandotsava**
		Srila Prabhupadas fremkomst og Vyasa-puja
Torsdag	**21.8**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for Annada Ekadasi)**
Fredag	**22.8**	**Bryd fasten mellem 5:54–8:57**
Lørdag	**30.8**	**Srimati Sita Thakurani, Sri Advaitas hustrus, fremkomstdag**
Søndag	**31.8**	**Lalita sasti**
Tirsdag	**2.9**	**Radhastami: Srimati Radharanis fremkomstdag + faste indtil middag for Vamanadevas fremkomst i morgen)**
Lørdag	**6.9**	**Bryd fasten mellem 6:23–10:52**
		Herren Vamanadevas fremkomst (fasten var i går)
		Srila Jiva Gosvamis fremkomst
Søndag	**7.9**	**Srila Bhaktivinoda Thakuras fremkomstdag**
Mandag	**8.9**	**Ananta Caturdasi-vrata**
		Srila Haridasa Thakuras bortgang
Tirsdag	**9.9**	**Sri Visvarupa Mahotsava**
		Srila Prabhupadas accept af sannyasa
		Caturmasyas tredje måned begynder (faste fra (sød-)mælk i en måned)
Fredag	**5.9**	**Ekadasi (faste fra korn og bønner for Parsva Ekadasi**

Sri Krishna Janmastami

August er den store måned i 2014 med fejringen den 17. august af Sri Krishna Janmastami efterfulgt af Srila Prabhupadas *Vyasa-puja* dagen efter. Forsidebilledet reflekterer dette med et billede af Sri Krishna i Vrindavana, hvor Han spiller på en af Sin talløse fløjter ved bredden af Yamuna, imens en af Hans elskede køer lytter på.

Festprogrammet for Janmastami i København starter kl. 15 og byder bl.a. på besøg af Parividha Prabhu. Han er fra Holland og discipel af Srila Prabhupada og er kendt for sine teaterstykker, som han flere gange har optrådt med til Ratha-yatra i København. I år er han vores særlige gæst til Janmastami og vil både optræde og holde foredrag på Janmastami-dagen til glæde for de 2-300 gæster, som vi regner med vil dukke op. Alle er velkomne.

En anden gæst under Janmastami er Radhika Nagara Prabhu, som man kan læse mere om længere nede på siden. Han vil også holde et

'*Nyt fra Hare Krishna*' udgives af Det Internationale Samfund for Krsna-bevidsthed (ISKCON) i Danmark, grundlægger-*acarya* A.C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada.
© Copyright 2014, alle rettigheder forbeholdes.
ISSN 1600-0153
Redaktion:
Lalitanatha Dasa/Leif Asmark Jensen (ansvarshavende) lalitanatha@krishna.dk
Dandaniti Devi Dasi/Dorte Skou Jensen dandaniti@krishna.dk
Layout: Ananta Sri Dasa/Anders Grønlund mail@ananta.dk
Adresse: Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse Tlf.: 59271930
Girokonto 1-688-3204. Bankkonto: Den Danske Bank reg. 1551, konto 3534 125 119
Alle indlæg, kommentarer, spørgsmål osv. er velkomne. Kontakt redaktionen for næste deadline.

I dette nummer

Kalender 2
Srila Prabhupada taler ud 4
Uhyrlige tal 6
Prayaga Raja 10
Varnasrama - Brahmacari 13
Bhagavad-gita som den er - kapitel 5 17
Bøj dig eller knæk 20
Informationer fra Norge 21
Indiske vegetarburgere 22

foredrag under Janmastami-programmet, der er som følger:

15.00 – Bhajana
15.45 – Foredrag med Radhika Nagara Prabhu
16.45 – Teater med Parividha Prabhu
17.15 – Parikrama (optog rundt omkring templet i Vanløse)
18.30 – Bhajana
19.00 – Gaura-arati
19.30 – Foredrag med Parividha Prabhu
20.30 – Abhiseka (badning af Sri Krishna)
22.30 – Teater med Parividha Prabhu
23.00 – Lysbilleder og oplæsning om Sri Krishna
24.00 – Midnats-*arati* efterfulgt af servering af fest-*prasada*.

Srila Prabhupadas vyasa-puja

Mandag den 18. august er det 118 år siden, at Srila Prabhupadas fødtes i Calcutta. Traditionen tro afholder vi på denne dag til hans ære en stor V*yasa-puja*-ceremoni. Denne dag er lige så monumental for os som Sri Krishna Janmastami, for uden Srila Prabhupada ville vi slet ikke kende til Krishna. Alle er hjerteligt velkomne til også at komme og deltage denne dag til følgende program:

14.00 – Bhajana og abhiseka
16.00 – Sang af *Gurvastakam*
16.15 – Oplæsning af ofringer
17.30 – Fremvisning af en ny film om Prabhupada af Yadubara Prabhu
18.30 – Gurupuja og puspanjali
19.00 – Servering af *prasada*

Århus

Med hensyn til fejringen af de samme dage i Århus starter Janmastami kl. 14 i Krishnahuset. Ud over det henvises der til Hare Krishnas Facebook-side for Århus (gå ind på www.krishnahuset.dk og klik videre til Facebook), hvor man kan læse om de nærmere detaljer om programmet for både Janmastami og Srila Prabhupadas Vyasa-puja.

Gæster og seminarer i august

I løbet af august får København besøg af flere gæster, der giver forskellige foredrag og seminarer i templet. Fra den 8. til den 10. august kommer Janesvara Prabhu fra Sverige og giver foredrag morgen og aften inklusive søndagsfesten den 10. Janesvara kommer især som repræsentant for GBC (ISKCON's øverste styrende råd), så hvis der er ting, man gerne vil tale med ham om i den forbindelse, er der mulighed for det.

Den 11. august og en uge frem er der så besøg af Radhika Nagara Prabhu, der er ny til Danmark. Han er oprindeligt fra Spanien og kom til Hare Krishna for over 20 år siden i Skotland, hvor han gjorde tjeneste i tolv år. I dag bor han i Mayapur og underviser i kurset *bhakti-vaibhava*. Han besøger Danmark i ugen op til Janmastami. Han giver et seminar i templet fra den 11. til og med den 15. august med titlen *Bhakti-sadacara*, hver dag med start kl. 17.00. Seminaret er en gennemgang af en *vaisnavas* generelle adfærd og etikette i hans omgang med andre. God opførsel er et særligt kendetegn for en *vaisnava*, og Radhika Nagara Prabhus seminar er en praktisk undervisning i mange af de elementer, som en *vaisnavas* handlemåde skal bestå af. Janardana Prabhu kender ham fra Mayapur og har fået ideen til at invitere ham til Danmark. Janardanas anbefaling af hans seminar er kort og godt: "Det er et fantastisk seminar."

Som allerede nævnt har vi besøg af Parividha fra Holland under Janmastami. Han ankommer fredag den 15. og rejser tilbage til Holland tirsdag den 19. august. Og omkring den 20. august kommer Devakinandana Prabhu fra Singapore. Han har tidligere besøgt Danmark og vil blive her i nogle dage denne gang. Nærmere detaljer angående hans besøg kan fås igennem templet eller hjemmesiderne, som tiden nærmer sig.

Balaramas fremkomstdag og Radhastami

Værd at nævne er det også, at den 10. august er det Balaramas fremkomstdag, hvor der er fest for Ham i templet i Vanløse fra kl. 17, og at Radhastami falder tidligt i år, nemlig allerede den 2. september, hvor der også bliver afholdt et særligt program i templet. ॐ

Srila Prabhupada taler ud

At kunne se liv i sten

Den følgende samtale mellem Hans Guddommelige Nåde A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada og nogle af hans disciple fandt sted den 12. juni 1974 i Paris.

Hengiven: En mand kom til templet for nogle dage siden og hævdede, at vi kan virkelig ikke sige med sikkerhed, at der er liv efter døden, så hvorfor bekymre sig om det? Vi skulle hellere arbejde for et bedre samfund. Dette kan vi i det mindste forstå, og det er en meningsfuld ting at gøre.

Srila Prabhupada: Måske forstår han ikke, at sjælen antager en anden krop efter døden, men kan han forstå, at han vil blive sparket ud af sin nuværende krop? Forstod han ikke det?

Hengiven: Han mente, at det var vigtigere at arbejde for økonomisk udvikling.

Srila Prabhupada: Derfor er han et fjols. Lad os sige, at jeg er på besøg her i Paris, og du siger: ”Så snart dit visa udløber, vil du blive sparket ud.” Skal jeg være interesseret i at skabe noget kompliceret? Jeg vil blive sparket ud efter to måneder, så hvorfor skulle jeg bygge et stort hus her? Det ville kun en tåbelig slyngel gøre. Slynglen ved, at han vil blive sparket ud, men alligevel arbejder han dag og nat for at samle mursten og bliver en ”stor mand”. En tåbelig slyngel anses for at være en stor mand. Derfor står der i *Srimad-Bhagavatam* [2.3.19], *sva-vid-vara-hostra-kharaih samstutah purusah pasuh*: ”Mennesker, der er som hunde, svin, kameler og æsler, priser tåbelige slyngler, de ikke-hengivne.”

Hengiven: Somme tider hævder folk, at Gud har givet os vore sanser, så derfor bør vi nyde dem.

Srila Prabhupada: Hunden nyder også sine sanser. Jeg siger til sådanne mennesker. ”Hvad nyder I, som hunden ikke nyder? I spiser. Hunden spiser også. I sover. Hunder sover også. I nyder sex. Hunden nyder også sex. I er bange for jeres fjender. Hunden er også bange for sin fjende. Så hvad er forskellen på hundens mentalitet og jeres mentalitet?”

Gud har givet os intelligens til at forstå, at vi er ingenting, og at Han er alting. Blot forstå det – det er intelligens. Virkelig intelligens er, når man forstår: ”Gud er stor. Jeg er Hans tjener.” Ellers vil man være nøjagtig ligesom hundene.

Hengiven: Mennesker af i dag har konkluderet, at Gud er død.

Srila Prabhupada: Dem svarer jeg: ”Gud er ikke død; det er din intelligens, der er død. Du har en død krop, og du er stolt af den. Kroppen er ligesom en bil. En bil er død, og hvis der ikke er nogen fører, virker den ikke. På samme måde er kroppen død, og så snart du, sjælen, forlader kroppen, holder den op med at fungere. Det betyder, at du bor i en død krop. Den virker kun, så længe du er der, men i virkeligheden er kroppen død. Du udsmykker en død krop. Alle dine anskaffelser er blot dekorationer på en død krop. *Apranasya hi dehasya mandanam loka-ranjanam*. En eller anden slyngel vil måske bifalde: ”Ih, hvor er du intelligent. Så fint du pynter din krop!” Men et intelligent menneske vil bemærke: ”Sikke et fjols, der pynter en død krop.”

Hengiven: Nogle vil måske spørge, hvorfor vi pynter Deiteten i templet.

Srila Prabhupada: Fordi den ikke er død. Den lever. Den, der kommer med dette argument, ved ikke, at vi pynter den virkelige, levende krop.

Hengiven: Du siger, at Deiteten er den virkelige krop, men den ser ud til at være lavet af sten. Der er ingen symptomer på liv i Deiteten.

Srila Prabhupada: Jo, der er liv – det højeste liv – men du har ikke øjne til at se det. *Premanjana-cchurita-bhakti-vilocanena*. En hengiven kan se, at Deiteten er levende. Er vi så meget fjolser og slyngler, at vi tilbeder en død

krop? Tror du, at efter at vi har læst så mange skrifter, tilbeder vi en død sten? Du har ikke øjne til at se sandheden. Du er nødt til at rense dit syn for at kunne se, at Krishna er personligt til stede i Deiteten.

Hengiven: De fleste folk kan ikke engang forstå sjælens eksistens. Så hvordan kan de forstå Deiteten?

Srila Prabhupada: Derfor er de nødt til at blive vores elever eller disciple for at forstå denne videnskab. Da vil de se, at denne sten-Deitet er også Krishna.

Krishna-Balarama Deiteterne i Alachua, USA

Hengiven: Er min krop også Krishna, siden den er lavet af jord ligesom Deiteten?

Srila Prabhupada: Nej, men den er Krishnas energi. Derfor bør kroppen engageres i Krishnas tjeneste. Det er Krishna-bevidsthed. Så snart man forstår, at kroppen er Krishnas energi, vil man ikke bruge den på noget andet formål end Hans tjeneste. Men folk har ikke denne indsigt. De tror, at kroppen er deres, eller at de er kroppen. Dette er illusion.

Hengiven: Når de upersonalistiske filosoffer læser i *Bhagavad-gita* [18.61], at den Højeste Herre befinder sig i hjertet på enhver, hævder de, at siden Krishna er i hjertet på alle levende væsener, er hvert eneste levende væsen Krishna.

Srila Prabhupada: Hvorfor det? Hvis jeg er i et værelse, er jeg så blevet værelset? Holder det argument? Krishna er inde i min krop, og jeg er også inde i min krop, men betyder det, at jeg er kroppen, eller at Krishna er kroppen? Krishna er alting, men alligevel er Krishna forskellig fra alting. I *Bhagavad-gita* [9.4] udtaler Krishna, *maya tatam idam sarvam jagad avyakta-murtina*: ”Jeg er spredt over hele universet i Mit upersonlige aspekt.” *Mat-sthani sarva-bhutani*: ”Alting er i Mig.” *Na caham tesv avasthitah*: ”Men jeg er forskellig fra alting.” Dette er filosofien om samtidig enhed og forskellighed (*acintya-bhedabheda-tattva*).

Hengiven: Andre religioner har ingen viden om…

Srila Prabhupada: Vi taler ikke om religion, vi taler om videnskab. Hold ”religion” udenfor. Der er så mange religioner, hvor folk gør ting i blinde. Sådanne ”religioner” er ikke vores anliggende. Vi taler om videnskab.

Hengiven: …videnskaben om, hvordan Guds energier virker?

Srila Prabhupada: Ja. Lad os for eksempel sige, at varme er ild. Er det forkert?

Hengiven: Nej, for det kommer fra ild.

Srila Prabhupada: Ja. Varme er ildens energi. Derfor kan man sige, at varme er ild, men på samme tid er det ikke ild. Det er samtidig et med ild og forskellig fra ild.

Hengiven: Nogle vil måske sige: ”Hvis stenen også er Krishna, hvorfor tilbeder I så ikke alle sten?”

Srila Prabhupada: Når vi laver Krishnas form i sten, tilbeder vi den pågældende sten. Det er ikke sådan, at vi tilbeder en hvilken som helst sten. Fordi Krishna er alting igennem Sine ekspansioner af Sine energier, betyder det ikke, at vi skal tilbede hunden. Nej. Vores pligt er at tilbede Krishnas form. ॐ

Disse tilsyneladende uhyrlige tal

Af Madhavananda Dasa og Hari Parsada Dasa

Madhavananda Dasa og Hari Parsada Dasa er disciple af Gour Govinda Maharaja, der ofte sagde, at han gerne ville vise, hvordan alting er der i Srila Prabhupadas bøger. Denne artikel er forfatternes ydmyge forsøg på at tjene det ønske.

Nogle af de tal, der gives i den vediske litteratur, synes at være for store til at kunne være sande. For eksempel står der i *Srimad-Bhagavatam* 10.90.41:

tasrah kotyah sahasranam
astasiti-satanica
asan yadu-kulacaryah
kumaranam iti srutam

"[I Dvaraka havde] Yadu-familien [så mange børn, at de] havde 38.800.000 lærere ansat til at uddanne dem."

Det næste vers taler om *laksenastesa ahukah* – Maharaja Ugrasena havde et følge på 30 billioner tjenere. I kapitel 90 i Krishna-bogen kommer Srila Prabhupada med et endnu mere fantastisk tal: "Der står skrevet, at Kong Ugrasena havde alene 10 billiarder soldater som sine personlige livvagter."

En billiard er lig med en million milliarder – et ettal med femten nuller bagefter. Nutidens verdensbefolkning anslås til at være 7,148 milliarder mennesker. Med andre ord havde Kong Ugrasena ifølge Srila Prabhupada over 100.000 gange flere personlige livvagter end hele den nuværende samlede befolkning på Jorden. Og bortset fra livvagterne var der også kokke, arbejdere, præster, husmødre, børn, soldater og mange andre i Dvarakas brogede befolkning.

Med hensyn til antallet af Maharaja Ugrasenas personlige tjenere kommer Srila Visvanatha Cakravarti Thakura med en forklaring i sin kommentar til *Srimad-Bhagavatam* 10.90.42 som følger:

> Flertalsformen i udtrykket *ayutanam* skal forstås ifølge grundsætningen i *kapiñjala-nyaya* [når som helst en flertalsform bruges i forbindelse med tal, skal det ifølge *kapiñjala-nyaya* forstås som tallet 3]. Således er tallet her 3 efterfulgt af 13 nuller (30.000.000.000.000).
>
> Nutidsformen *aste* ('er') bruges i dette vers i stedet for datidsformen *asid* ('var'), hvilket angiver, at Srila Sukadeva Gosvami giver dette store tal fra sin hukommelse af Herrens løbende *nitya-lilaer* [i Goloka Vrindavana og ikke af de lege, der foregik på Jorden].

Ubegrænset antal køer

Og hvad med køerne i Vrindavana! I sin forklaring til *Srimad-Bhagavatam* 10.12.2 skriver Srila Visvanatha Cakravarti Thakura, at antallet af Krishnas køer oversteg et ettal efterfulgt af sytten nuller. Det er omkring 100 billiarder køer. Og ifølge Visvanatha var dette kun de nye kalve. De ældre køers antal oversteg langt det tal. I sin kommentar til *Srimad-Bhagavatam* 10.12.2 forklarer Srila Jiva Gosvami:

> Vrindavanas drenge og kalve tilsammen kunne ikke tælles. Hvis antallet af kalve, der blev passet i skoven, ikke kunne beregnes, hvor mange flere kalve må der da ikke være blevet tilbage i Vraja såsom de små kalve, der fik mælk fra deres mødre såvel som mødrene til de kalve, der gik ude i skoven, andre køer, de ældre tyrekalve og kviekalve, tyrene, hvis antal voksede dagligt ved Gopalas kraft,

> såvel som okserne? Således var dyrene, hyrderne og hyrdinderne utallige i antal.

Hvordan skal vi forstå sådanne tal? Er de overdrivelser? Allegorier?

Srila Visvanatha Cakravarti Thakura giver et svar i sin *Sarartha-darsini* kommentar til *Srimad-Bhagavatam* 10.12.3:

> Man bør ikke fremføre, at et sådant stort antal køer umuligt kunne være på Vrindavanas 81 kvadratkilometer, for den hellige *dhama* er ubegrænset ved Herrens ufattelige kraft. Selv en lille del af den hellige *dhama* er tilstrækkelig plads til milliarder af universer, der hvert måler 80 millioner kilometer i diameter. Krishna viste dette for Brahma i et senere kapitel.

Srila Prabhupada skriver på samme måde i sin forklaring til *Srimad-Bhagavatam* 10.12.3:

> I dette vers er ordene *krsna-vatsa-irasankhyataih* betydningsfulde. Ordet *asankhyata* betyder "ubegrænset". Krishnas kalve var ubegrænsede. Vi kan tale om hundreder, tusinder, titusinder, hundredetusinder, millioner, milliarder, billioner, snesevis af billioner osv., men når vi går videre og har at gøre med talstørrelser, der er umulige for os at tælle, taler vi om ubegrænsede tal. Sådanne ubegrænsede tal antydes her med ordet *asankhyataih*. Krishna er ubegrænset, Hans kraft er ubegrænset, Hans køer og kalve er ubegrænset, og Hans rum er ubegrænset. Derfor beskrives Han i *Bhagavad-gita* som Parabrahman. Ordet *brahman* betyder "ubegrænset", og Krishna er den Højeste Ubegrænsede, Parabrahman. Derfor bør vi ikke anse udtalelserne i dette vers for mytologiske. De er virkelige, men ufattelige. Krishna kan have plads til et ubegrænset antal kalve og et ubegrænset mål af rum. Dette er hverken mytologisk eller falsk, men hvis vi studerer Krishnas kraft med

vores begrænsede viden, vil den kraft aldrig kunne forstås. *Atah sri-krsna-namadi na bhaved grahyam indriyaih* [*Padma Purana* som citeret i *Cc. Madhya* 17.136]. Vore sanser kan ikke opfatte, hvordan Han kunne holde et sådant ubegrænset antal kalve og køer og have ubegrænset plads til at gøre det på.

Et andet eksempel findes i *Srimad-Bhagavatam* 10.33.38, der bemærker, *brahma-ratra upavrtte*: Krishna dansede med *gopierne* en hel Brahmas nat. Krishna beskriver længden af Herren Brahmas dag og nat i *Bhagavad-gita* (8.17):

sahasra-yuga-paryantam
ahar yad brahmano viduh
ratrim yuga-sahasrantam
te 'ho-ratra-vido janah

Ifølge menneskelig tidsregning udgør et tusinde tidsaldre sammenlagt én af Brahmas dage. Og det er også varigheden af hans nat.

Et tusinde *yugaer* udgør tilsammen 4 milliarder og 320 millioner år. *Srimad-Bhagavatam* beskriver, at varigheden af disse et tusinde *yugaer* blev presset ind i en enkelt tolvtimers nat i Vrindavana, i hvilken *gopierne* dansede med Krishna. Srila Visvanatha Cakravarti Thakura sammenligner denne ufattelige udvidelse af tid med den kendsgerning, at mange universer kan være inden for det jordiske Vrindavanas 65 kilometers område. På samme måde, skriver han, kan man tænke over, hvordan Moder Yasoda var ude af stand til at omslutte sit barn Krishnas mave med mange, mange reb, eller hvordan Krishna ved en anden lejlighed viste mange universer i Sin mund for Moder Yasoda.

Srila Rupa Gosvami skriver i sin *Laghu Bhagavatamrta* (1.5.515):

I Gokula er intet umuligt for Herren, de hengivne, boligen og alting i den bolig ved kraften fra Herrens ufattelige energi.

Vidnesbyrd fra Puranaerne

Krishna, Hans hengivne og Hans bolig er ikke i denne materielle verden og kan ikke forstås gennem de materielle sanser. I sin *Sri Mathura Mahatmya* citerer Srila Rupa Gosvami mange vidnesbyrd fra forskellige Puranaer med hensyn til Vrindavanas ubegrænsede herligheder. I tekst 51 citerer han *Adi-varaha Purana*:

sasthi-koti-sahasrani sasthi-koti-satani ca
tirtha-sankhya tu vasudhe mathurayam mayodita

"O Vasudha, Jeg har manifesteret 660 milliarder hellige steder i Mathura."

I den næste tekst citerer Rupa Gosvami *Mathura-khanda* fra *Skanda Purana*:

bhume rajamsi ganana kalenapi bhaven nrpa
mathure yani tirthani tesam sankhya na vartate

"O Konge, støvpartiklerne i denne verden kan måske til sin tid tælles, men det er umuligt at tælle antallet af hellige steder, der findes i Mathura."

Rupa Gosvami erklærer, *atha prapancatitam*: "[Dette område, Mathura] er transcendental til den materielle verden." Derefter citerer han fra *Adi-varaha Purana*:

anyaiva kacit sa srstir vidhatur vyatirekini
na yat ksetra-gunan vaktum isvaro 'pisvaro yatah

"Mathura er fuldstændig forskellig fra skaberens skabelse, for selv denne verdens hersker er ude af stand til at beskrive dette hellige steds ubegrænsede kvaliteter."

Vrindavana er som en lotus

Et andet perspektiv gives i bogen *Prema-vilasa* (16.174–91), hvor forfatteren Nityananda Dasa beretter om en samtale, han havde med Srila Raghunatha Dasa Gosvami, da de var sammen ved Radha-kunda:

Raghunatha Dasa Gosvami sagde: "Imens du opholder dig her og besøger de forskellige *lila*-steder, skal du passe på og ikke begå nogen form for forseelse, selv i dit sind. Krishnas *lilaer* kan ikke forstås, men hvis du læser Srila Rupa

Gosvamis bøger, vil du forstå dem. Hvis du ikke kan høre om disse emner fra din *gurus* mund, skal du høre fra personer, som du har fuldstændig tro på, for ved at gøre det vil du blive fast forankret i sindet. Du må forstå de forskellige *lilaer*, som Radha og Krishna udfører dag og nat forskellige steder i Vrindavana. Selv om Radha og Krishna altid udfører disse fornøjelses-*lilaer* i Vrindavana, kan ingen se dem. Radha og Krishnas forbløffende kæreste-*lilaer* forstås kun af *gopierne*."

Nityananda Dasa svarede Raghunatha Dasa: "Der er en tvivl i mit hjerte. Hvis du venligst giver mig lov til det, vil jeg udtrykke den for dig. Mit videbegærlige sind er blevet velsignet ved at høre om Vrindavana fra din lotusmund."

"Afstanden mellem Vrindavana og bredden af Radha-kunda og Syama-kunda er omkring otte *krosaer* [en *krosa* er cirka tre kilometer], og Govardhana er to *krosaer* fra *kundaerne*. Sanketa er otte *krosaer* fra Vrindavana, Nandisvara er to *krosaer*, og Yavat er én *krosa*. Radha og Krishna rejser mellem disse steder på et øjeblik. Hvordan er det muligt for Radha, Krishna og Deres ledsagere at rejse sådanne afstande dagligt? Jeg har længe ønsket at høre dit svar på dette spørgsmål. Hvordan kan en *sadhaka* ellers forstå disse *lilaer*?"

Raghunatha Dasa Gosvami svarede barmhjertigt: "Lyt, Nityananda Dasa! Krishnas lege foregår altid på disse steder. Igennem *sastra* har Mahaprabhu fastslået, at Vrindavana er nøjagtig som en lotusblomst.

mudita prakasa haila dui ta prakara
vilase mudita hana lilaya vistara

"Ligesom en lotus er Vrindavana manifesteret på to måder – åben og lukket. Den lukker sig selv i glæde (*vilasa*), og åbner sig selv for sjov (*lila*)."

ei rupe haya saba gamanagamana
tadasrita yei tanra haya ei mana

"På denne måde kommer og går Radha, Krishna og Deres ledsagere. Kun de hengivne, der er begunstigede af Herren, kan forstå dette."

yogamaya bale iha ghatana achaya
yanhara gamana sei kichu na janaya

"I kraft af *yogamaya* kan man forstå disse ting. Andre personer kan ikke forstå dem."

Konklusion

Som ufatteligt små væsener i denne umådelige skabelse er den eneste måde, hvorpå vi kan håbe at forstå Herrens ufattelige lege, bolig og ledsagere, hvis disse manifesterer sig selv for os. Srila Prabhupada skriver i kapitel tre i *Hinsides fødsel og død*:

> Ifølge *Brahma-saṁhita* er der to måder at få viden på: den opstigende proces og den nedstigende proces. Igennem den opstigende proces ophøjes man af viden, som man erhverver ved egen indsats. På denne måde tænker man: "Jeg er ligeglad med autoriteter eller bøger. Jeg kan få viden på egen hånd gennem meditation og filosofi og lære om Gud ved egen kraft." Den anden proces, den nedstigende proces, indebærer, at man modtager viden fra højere autoriteter. *Brahma-saṁhita* erklærer, at hvis man anvender den opstigende proces og rejser med sindets og vindens fart i millioner af år, vil man i sidste ende stadigvæk ikke kende Gud. For en sådan person vil emnet forblive vanskeligt og ufatteligt. Men den enkle proces, hvorigennem man forstår dette emne, gives i *Bhagavad-gita*: *ananya-cetah satatam yo mam smarati nityasah*. Krishna beder om, at man mediterer på Ham i underkastelse uden at afvige fra vejen af hengiven tjeneste. For den, der tilbeder Ham på denne måde, *tasyaham sulabhah*: "Jeg bliver let opnåelig."

Kilde med kildehenvisninger, se http://www.dandavats.com/?p=12764#more-12764. ॐ

Prayaga Raja: et sted for vaisnavaer

Af Hrimati Devi Dasi

Hrimati Devi Dasi er oprindeligt fra Tyskland og blev initieret af Srila Prabhupada i 1973. Hun har boet i Indien siden 1996 i ISKCON Mayapur, hvor hun passer templets elefanter og tager sig af svage og dødeligt syge hengivne. Her fortæller hun, hvordan et kort og uformelt besøg til en gammel ven endte som en utroligt rensende åndelig rejse.

Hrimati Devi Dasi

To af de helligste steder, som står os i Hare Krishna-bevægelsen nær, Vrindavana og Mayapur, er steder, hvor Guddommens Højeste Personlighed som henholdsvis Sri Krishna og Sri Caitanya Mahaprabhu åbenbarede Sig. Men der er et andet meget åndeligt sted, som vi ikke hører ret meget om. Kun få af os ved meget om denne juvel, som Herren Rama besøgte to gange, dels for at hvile på vej i eksil, dels på Sin vej hjem fra eksilet, hvor Han udførte *puja* (tilbedelse) her for at blive renset. Det var også stedet, hvor Herren Caitanya besøgte templet Veni Madhava og dansede dag og nat og instruerede Srila Rupa Gosvami i *vaisnava*-filosofien, og hvor ISKCON's grundlægger-*acarya* boede med sin familie og modtog åndelig initiering. Stedet er Allahabad, der også er kendt som Prayaga Raja.

For 37 år siden, i 1977, så jeg min åndelige mester, Hans Guddommelige Nåde A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada, for sidste gang i Mumbai (dengang Bombay). Jeg stod og vinkede farvel til ham, imens min to-årige søn Raghunatha holdt fast i min *sari* og min seks måneder gamle datter Nandini lå i mine arme, da Prabhupada kørte af sted i sin kastanjebrune Ambassador til Allahabad for at deltage i *Maha Kumbha Mela*, der finder sted hvert tolvte år.

Vrindavana ligger i det nordvestlige Indien ved floden Yamuna, imens Mayapur ligger ved Ganges i den østlige delstat Vestbengalen. Allahabad i Uttar Pradesh ligger i hjertet af Indien. Selv om Indien er næsten 3.000 kilometer bredt, har landet kun én tidszone, og urene landet over stilles efter tiden i Allahabad. Ligesom byen er hjertet for Indiens tidsregning, er den også hjertet for Indiens åndelighed. Det er her, millioner af mennesker kommer hvert år for at tage en hellig neddykning i Triveni Sangam, der er sammenløbet af de tre floder Yamuna, Ganges og Sarasvati.

Advaita Acarya Dasa, en familieven fra Mayapur, havde mange gange indbudt mig til at besøge ISKCON-templet i Allahabad, hvor han gør tjeneste som tempelpræsident. Og hvorfor skulle jeg afslå at besøge denne hellige by, hvor mange millioner pilgrimme hvert år flokkes til for at finde åndelig fred, når Allahabad i tilgift

har en lang historie bag sig i forbindelse med Herrens aktiviteter såvel som med min åndelige mester? Omsider tog jeg mig sammen og kom af sted.

De første indtryk og lidt tempelhistorie

Efter en tolv timers togrejse fra Kolkata lejede jeg en privat autorickshaw fra Allahabad Junction station til Balua Ghat, hvor ISKCON-templet ligger. Da dette er Allahabad – Allahs by – havde mange butikker, jeg kom forbi, arabiske skilte. Den mogulske kejser Akbar gav byen dens nuværende navn i 1575.

Da rickshawen ankom til Balua Ghat ved Yamuna-floden, hørte jeg højttalere sprede sang af 'Jaya Gange Mata!' (Al ære til Moder Ganga!), 'Yamuna-mayi ki jaya!' (Al ære til Moder Yamuna!) og 'Jaya Hanuman!' (Al ære til Hanuman!) blandet med navne på mange andre halvguder og gudinder.

Rickshawen satte mig af foran paladset, der tilhørte den afdøde konge Dr. Vibhuti Narayan Singh (1927–2000) lige ved siden af ISKCON's Sri-Sri Radha-Veni-Madhava-mandir. Da jeg gik ind ad den smukke buede indgang til tempelområdet, gav Advaita Acarya Dasa mig en varm velkomst. Efter at jeg havde fundet mig til rette, fortalte han mig kort om templets historie.

I 1989 ankom en gruppe hengivne under ledelse af Madhai Dasa til Allahabad for at starte et ISKCON-center. I begyndelsen lejede de sig ind som gæster hos S. D. Sinha. Dernæst lejede de i 1991 et hus på 403, Baghambari Housing Scheme, Allahapur, med Madhai Dasa som tempelpræsident. De hengivne kæmpede i temmelig lang tid for at få et stykke jord, hvor de kunne starte et center. Til sidst mødte de B. N. Rama Roy, hvis søn ejede Hotel Elchio, og som var en nær ven af Kasis populære konge, Maharaja Dr. Vibhuti Narayan Singh.

På Roys forslag rejste de hengivne de 125 kilometer til Varanasi og bad kongen om et stykke jord. Det gik han med til, men gjorde ikke videre ved sagen med det samme, og med tiden blev de hengivne urolige. Helt uventet tilbød A. K. Chadda, en skoleadministrator, så at give dem en hektar jord nær lufthavnen. De hengivne tog imod tilbuddet og begyndte at afholde programmer på stedet. Da kongen fik dette at vide, sendte han sin advokat for at fortælle de hengivne, at han var klar til at skænke dem sit jordstykke. Omsider efter en længevarende kamp tog de grunden ved siden af kongens palads ved bredden af Yamuna i Allahabad i besiddelse.

Den langtidslejede grund blev officielt registreret i navn af ISKCON i marts 1997. Men kampen endte ikke der. Selv om de hengivne havde fået en skriftlig godkendelse fra kongen i 1995, gav nogle af kongens tjenere og andre lejere de hengivne en masse problemer og nægtede at forlade området. Til sidst drog de dog væk.

Stedet var mest af alt en jungle med vild vegetation og befængt med slanger, men de hengivne ryddede området og gjorde det egnet til en bolig for Herren sammen med en have og en *gosala* til køerne. Da jeg så stedet, kunne jeg slet ikke forestille mig den store kamp, som de hengivne havde måttet gennemgå for at få det til at se ud som det, det er i dag med smukt anlagte blomster- og grønsagshaver.

Som dyreelsker gik jeg med det samme over for at se køerne. Narahari Dasa Brahmacari introducerede mig til omkring 20 særdeles venlige køer og tyre. Mange af dem snusede venligt til mig, og jeg var imponeret af, hvor rene de var. De hengivne tager sig selv af køerne med stor kærlighed og hengivenhed under ledelse af Acintya Balai Dasa Brahmacari.

Økologiske grønsager, blomster og græs

Ved siden af kostalden breder den store tempelhave sig. Sidhu Dadu, overgartneren, er meget dedikeret og gør det til sit personlige anliggende at se efter haven. Han har plantet smukke symmetriske rækker af blomkål, hvidkål, spinat, auberginer og andre grønsager til Herren sammen med græs til køerne. På den modsatte side af stien kan man se smukke, velduftende blomster og et stort område med *tulasi*,

den hellige plante, der bruges i stort omfang i tilbedelsen af Herren Krishna.

Blomsterne, grønsagerne og foderet til køerne dyrkes økologisk med kun komøg som gødning, der udvindes fra slammet fra den store gastank, hvor der produceres biogas ved at blande komøg (*gobar*) og vand. Biogassen ledes derefter gennem et rør til hovedledningen og bruges til stegning af de højtelskede *chapatier*.

Jeg bemærkede en fred og ro i ISKCON Allahabad, hvor de hengivne er fredfyldte og hengivet i alt, som de gør for de herskende Deiteter, Sri-Sri Radha–Veni-Madhava, der blev indviet i november 2003. De er prægtigt pyntede og smiler til os. Deres midlertidige tempelbygning blev formelt taget i brug i august 2003, og tempeltjenesterne har foregået fast siden da. Festivaler som Krishna Janmastami, Rama Navami, Gaura Purnima og Srila Prabhupadas *vyasa-puja* fejres hvert år i stor stil. Advaita Acarya har også planer om et stort permanent tempel.

Efter at have været rundt på templets område tog jeg en hellig og forfriskende dukkert i Yamuna-floden ved Prabhupada Ghat, der går direkte ned til Yamuna fra tempelområdets bagindgang. Om aftenen ærede jeg middags-*prasadaen*, ofrede en ghee-lampe til Sri-Sri Radha-Veni-Madhava og trak mig tilbage for natten i ISKCON Allahabads gæstehus.

Srila Prabhupada i Allahabad

Allahabad eller Prayaga Raja har en masse historie, der er forbundet med Herrens aktiviteter såvel som med ISKCON's grundlægger-*acarya,* Hans Guddommelige Nåde A. C. Bhaktivedanta Swami Prabhupada.

Srila Prabhupada blev initieret i 1933 i Allahabads *Gaudiya-matha*-center. Dengang hed han Abhay Charan De, og hans åndelige mester, Sri Srimad Bhaktisiddhanta Sarasvati Thakura, gav ham hans nye åndelige navn, Abhaya Caranaravinda Dasa. Ved deres første møde i 1922 i Calcutta havde Srila Bhaktisiddhanta Sarasvati givet Abhay Charan De instruktion om at sprede Caitanyas budskab til den engelsktalende verden. Efter dette første møde flyttede Abhay til Allahabad og drev sin egen forretning, Prayag Pharmacy, i tretten år. Huset, hvor apoteket lå, kan stadig ses den dag i dag. I sin tid som familiemand i Allahabad hjalp Abhay sin åndelige mesters mission ved at være med til at etablere Allahabads *Gaudiya-matha*.

Pilgrimssteder

På min anden dag i Allahabad var det tid til *parikrama* eller pilgrimstur til de hellige steder.

Vores første stop var det ældgamle tempel for Sri Veni-Madhava, Prayags herskende Guddom. Ifølge historien, der er malet på templets vægge, var der engang en ond dæmon ved navn Gajakarna, der gav problemer til alle halvguderne. På anmodning af Herren Indra, himmelens konge, opsøgte den store vismand Narada Muni Gajakarna for at finde ud af, hvor han havde sin svaghed, og opdagede, at han led af en hudsygdom på sit ben. Narada fortalte Gajakarna, at han skulle bade, hvor de tre floder Ganga, Yamuna og Sarasvati mødes – Triveni Sangam i Prayaga Raja – hvilket Gajakarna gjorde. Da han til sin forbavselse så sig selv helbredt, ville han eje de tre store floder, der havde helbredt ham, og drak dem fluks. Floderne bønfaldt derefter Herren Visnu, der viste Sig der i form af Veni-Madhava, dræbte Gajakarna og genoprettede floderne på deres rette plads.

Ifølge mundtlig historie besøgte Herren Ramacandra, Sitadevi og Laksmana Veni Madhava-templet under deres fjorten års eksil for mange årtusinder siden i en tidligere tidsalder, Treta-yuga. Og vi kan læse i *Caitanya-caritamrita*, at Sri Caitanya Mahaprabhu sang det hellige navn og dansede her hver dag, da Han besøgte Prayaga Raja for 500 år siden.

Efter at være vendt tilbage fra USA besøgte Srila Prabhupada dette tempel og så, at det var i en forfalden tilstand. Han opfordrede tempelautoriteterne til at renovere dette vigtige tempel, hvilket de gjorde, og siden hans besøg har templet blomstret. For nylig udtrykte *mahanten* (hovedpræsten) et ønske om at installere en *murti* (statue) af Srila Prabhupada i templet. (Fortsættes i næste nummer) ॐ

De fire asramer og livet som brahmacari

Varnasrama – instruktioner for civiliserede mennesker, del 4

Af Lalitanatha Dasa

Dette er fjerde del i serien om varnasrama-dharma. Sidste afsnit gennemgik de fire varnaer. I dette afsnit ser vi på de fire asramaer og i særdeleshed på den første asrama, brahmacari.

I ellevte kapitel af *Srimad-Bhagavatams* syvende bog gennemgik Narada Muni de fire *varnaer*. I det næste kapitel ser han på de fire *asramaer* og i særdeleshed den første *asrama, brahmacari-asramaen*.

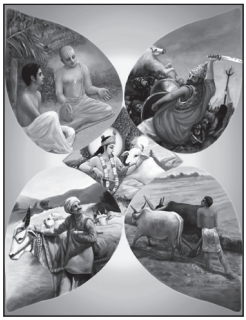

Varnasrama

Imens *varnaerne* er en arbejdsklassificering af mennesker ifølge deres naturer, er *asramaerne* en klassificering af menneskelivets forskellige aldre eller stadier. Barndommen er naturligt lærestadiet. Som voksen har man ansvar for ikke blot sit eget liv, men også for sin familie, sit samfund osv. Og alderdommen er en forberedelse til døden. Ved at gennemleve de forskellige *asramaer* lever man, som det er naturligt på de forskellige tidspunkter i ens liv, samtidig med, at man gradvist renses for sin tilknytning til den materielle verden. Således gennemgår man de fire stadier som *brahmacari* (elev i cølibat), *grhastha* (familiemenneske), *vanaprastha* (det tilbagetrukne liv) og *sannyasa* (forsagelsens orden).

Grundlaget for alt andet i livet er en grundig uddannelse, og derfor er der så stor opmærksomhed på *brahmacari*-stadiet i den vediske kultur. *Brahmacari* er uddannelsen for samfundets ledende personer. Denne uddannelse foregår i den åndelige mesters skole, *gurukulaen*, hvor drenge fra en tidlig alder, omkring 5-6 år gamle, flytter ind og bor hos den åndelige mester de næste 15-20 år og bliver oplært af ham i åndelig viden og livets vigtige aspekter.

Det er ikke alle, der bliver trænet som *brahmacarier* hos den åndelige mester. Pigerne gør det ikke. De bliver tværtimod hjemme og bliver oplært af deres mødre til selv at blive dygtige mødre. Dette er en ideel træning for piger, der ikke bliver slappe af at bo sammen med deres mødre og resten af deres familie igennem hele deres barndom. Her er det vigtigt at huske på, at der er stor forskel på piger og drenges psykologi. Drenge mister ofte deres opmærksomhed omkring deres omgivelser og kommer til at tage alt for givet, hvis de ikke kommer væk fra hjemmet og oplever, at tøj ikke vasker sig selv, huse ikke rydder sig selv op eller bliver rene af sig selv, mad ikke laver sig selv osv. Piger har derimod allerede fra en tidlig alder oftest en mere moden og ansvarsfuld mentalitet og lærer alt, hvad de har brug for, ved at hjælpe og efterligne deres mødre og gradvist selv stå for forskellige aktiviteter i hjemmet.

Denne forskel på drenge og piger kan let iagttages allerede i en tidlig alder. En dreng på fem år er meget lidt opmærksom på, hvordan han ser ud. Hvis hans mor ikke hele tiden sørger for, at han er ren og ordentlig i tøjet, ligner han hurtigt et lille monster, imens piger i samme alder for det meste allerede har deres klare meninger om, hvad de vil have på, og hvordan de vil se ud. Det er derfor ikke noget problem for en pige at bo i hjemmet hele barndommen, men tværtimod ideelt, indtil hun som voksen flytter sammen med sin mand i *grhastha-asramaen*.

Drenge, der ikke er tilstrækkelig intelligente, selvdisciplinerede eller motiverede, flytter heller ikke ind hos den åndelige mester. De bliver også hjemme hos familien, indtil de efter en eventuel

Unge brahmacarier laver tjeneste i Mayapur, Indien

kortvarig skolegang får en læreplads inden for landbruget eller et håndværk eller simpelthen starter i en eller anden praktisk tjeneste. De bliver også gift, så snart de er gamle nok til det, med en pige af tilsvarende natur.

Kvalifikationen som brahmacari

Den åndelige mester tester grundigt de drenge, der ønsker at blive oplært af ham i *gurukulaen*, og accepterer kun dem, som han ser sig i stand til at opdrage og uddanne. Dette er afgørende, hvis en *gurukula* og forholdet imellem den åndelige mester og den unge dreng skal fungere. Srila Prabhupada startede allerede i begyndelsen af 1970'erne *gurukulaer*, som især i 1980'erne oplevede problemer, primært fordi der ikke var opmærksomhed nok på, at det ikke er meningen, at alle drenge automatisk skal sendes i *gurukula*. Der var en udbredt ide om, at *gurukulaerne* var for alle uanset deres personlige kvalifikationer, og de fleste *gurukulaer* måtte lukke på grund af de problemer, denne politik medførte. Sidenhen er der blevet strammet op på dette, så der nu er strenge optagelseskrav i de deciderede *gurukulaer*, som ISKCON stadig driver, med helt andre resultater til den positive side.

Brahmacari-træning er kun for kvalificerede potentielle *brahmanaer, ksatriyaer* og *vaisyaer* – især *brahmanaer*, der kan gennemgå det fulde *gurukula*-forløb over måske tyve år. Igen skal det understreges her, at hvorvidt en dreng er kvalificeret som *brahmana, ksatriya* eller *vaisya*, har intet med fødsel at gøre. En historie fra *Upanisaderne* fortæller om en dreng, der engang henvendte sig til den store vismand Gautama Muni og bad om at blive hans elev. Gautama Muni ville kun acceptere *brahmanaer* som sine elever, så han spurgte drengen, hvem hans far var. Drengen svarede, at han vidste det ikke.

Gautama sendte ham derfor hjem for at spørge hans mor, der måtte indrømme, at hun vidste det heller ikke. Hun var tjenestepige og havde haft forhold til mange mænd før drengens fødsel, så hvem der var hans far, kunne hun ikke sige. Drengen kom tilbage til Gautama Muni og fortalte, at hans mor vidste heller ikke, hvem hans

far var, for hun havde kendt så mange mænd. Da Gautama Muni bemærkede drengens fuldstændige ærlighed, udbrød han:

”Du er en *brahmana*, for kun en *brahmana* er ærlig nok til at indrømme, at hans mor er en prostitueret. Du er kvalificeret til at være min elev.”

Livet som brahmacari

I tekst *Srimad-Bhagavatam* 12.1-6 forklarer Narada livet som *brahmacari*.

”En elev skal praktisere fuldstændig beherskelse af sanserne. Han skal være ydmyg og lydig og have en indstilling af fast venskab til den åndelige mester. Med et stort løfte skal *brahmacarien* bo i *gurukulaen* og udelukkende arbejde til gavn for *guruen*.”

”Ved begge overgange mellem dag og nat, dvs. tidligt om morgenen og om aftenen, skal han være helt absorberet i at tænke på den åndelige mester, ilden, solguden og Herren Visnu og tilbede dem ved at recitere *gayatri-mantraet*.”

”Når den åndelige mester indkalder ham til det, skal eleven studere de vediske *mantraer* regelmæssigt. Hver dag før begyndelsen og ved afslutningen på sine studier skal disciplen bøje sig respektfuldt og ydmygt for den åndelige mester.”

”*Brahmacarien* skal gå ud morgen og aften for at indsamle almisser, og alt, som han indsamler, skal han give til den åndelige mester. Han må kun spise, hvis den åndelige mester giver ham besked på at spise. Ellers kan han somme tider blive nødt til at faste, hvis den åndelige mester ikke giver ham ordre til det.”

”En *brahmacari* skal være velopdragen og kultiveret og bør ikke spise eller samle sig mere end nødvendigt. Han skal altid være aktiv og dygtig og have fuld tro på den åndelige mester og *sastras* [skrifternes] instruktioner. Han bør fuldstændigt beherske sine sanser og kun omgås med kvinder eller dem, der styres af kvinder, så meget, som det er nødvendigt.”

Adskillelse mellem mænd og kvinder

Brahmacari-livet kendetegnes af ingen eller absolut minimal omgang med kvinder, så i de næste vers taler Narada Muni om vigtigheden af adskillelse mellem mænd og kvinder. Versene sammen med Prabhupadas forklaringer er interessante. Ifølge *Srimad-Bhagavatam* 7.12.7:

”En *brahmacari* eller den, som ikke har accepteret *grhastha-asramaen* [familielivet], må strengt undgå at tale med kvinder eller om kvinder, for sanserne er så stærke, at de kan agitere sindet selv hos en *sannyasi*, et medlem af den forsagende orden.”

Prabhupada: *Brahmacarya* betyder grundlæggende løftet om ikke at gifte sig, men overholde strengt cølibat (*brhad-vrata*). En *brahmacari* eller *sannyasi* bør undgå at tale med kvinder eller læse bøger om samtaler mellem mænd og kvinder. Påbuddet om at begrænse omgangen med kvinder er det grundlæggende princip i åndeligt liv. At omgås eller tale med kvinder tilrådes aldring noget sted i den vediske litteratur. Hele det vediske system lærer én at undgå sexliv, så man gradvist gør fremskridt fra *brahmacarya* til *grhastha*, fra *grhastha* til *vanaprastha* og fra *vanaprastha* til *sannyasa* og således opgive materiel nydelse, der er den oprindelige årsag til fangenskabet i denne materielle verden. Ordet *brhad-vrata* refererer til ham, der har besluttet sig for ikke at gifte sig eller med andre ord aldrig hengive sig til sexliv på noget tidspunkt i hele sit liv.

Srimad-Bhagavatam 7.12.9:

”Kvinden sammenlignes med ild, og manden sammenlignes med en gryde med smør. Derfor bør en mand undgå at omgås selv med sin egen datter på et isoleret sted. På samme måde bør han også undgå omgang med andre kvinder. Man bør kun omgås med kvinder, når der er en vigtig grund til det, ellers ikke.”

Prabhupada: Hvis en gryde med smør og ild kommer i nærheden af hinanden, vil smørret i gryden helt sikkert smelte. Kvinden sammenlignes med ild, og manden sammenlignes med en gryde med smør. Uanset hvor dygtig man er til at beherske sine sanser, er det næsten umuligt for en mand at bevare sin selvbeherskelse i til-

stedeværelse af en kvinde, selv om hun er hans egen datter, mor eller søster. Ja, hans sind bliver ophidset, selv hvis han er i forsagelsens orden. Derfor begrænser den vediske civilisation omhyggeligt fri omgang mellem mænd og kvinder. Hvis man ikke kan forstå dette grundlæggende princip om at begrænse omgangen mellem mand og kvinde, anses man for at være et dyr.

Srimad-Bhagavatam 7.12.10:

"Så længe et levende væsen ikke er fuldstændig selvrealiseret – så længe han ikke er fuldstændig fri for misopfattelsen af identificering med sin krop, der er intet andet end en refleksion af den oprindelige krop og dens sanser – kan han ikke gøre sig fri af opfattelsen af dualitet, der kulminerer i dualiteten imellem mand og kvinde. Således er der al risiko for at falde ned, fordi hans intelligens er forvirret."

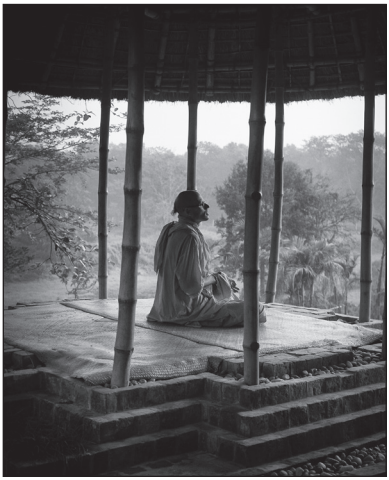

Brahmacari mediterer i gurukulaen i Mayapu, Indien

Prabhupada: Her er en anden vigtig advarsel om, at en mand må redde sig selv fra tiltrækning til kvinder. Indtil man er selvrealiseret og fuldstændig fri for den illusoriske opfattelse af den materielle krop, vil dualiteten af mand og kvinde uvægerligt fortsætte, men når man er selvrealiseret, ophører denne sondring.

vidya-vinaya-sampanne
brahmane gavi hastini
suni caiva svapake ca
panditah sama-darsinah

"I kraft af sand viden ser de ydmyge vismænd med samme syn på en lærd og mild *brahmana*, en ko, en elefant, en hund og en hundeæder [en kasteløs]." (*Bg*. 5.18) På det åndelige plan opgiver den lærde person ikke blot dualiteten af mand og kvinde, men også dualiteten af menneske og dyr. Dette er kriteriet for selvrealisering. Man må erkende til fuldkommenhed, at det levende væsen er en åndelig sjæl, men nu smager forskellige slags materielle kroppe. Man kan teoretisk forstå dette, men når man har praktisk erkendelse, bliver man virkelig en *pandita* (den, der ved). Indtil det tidspunkt fortsætter dualiteten, og ideen om mand og kvinde fortsætter også. På dette stadie bør man være ekstremt forsigtig med at blande sig med kvinder. Ingen bør tro sig selv perfekt og glemme skrifternes instruktion om, at man skal være meget forsigtig med at omgås selv med sin datter, mor eller søster for ikke at tale om andre kvinder.

Konklusion

Brahmacari er forberedelsen til de senere *asramaer* i livet. Uanset om man senere vælger at leve som *grhastha* (familieliv) eller som *sannyasi* i forsagelsens orden, skal man først trænes som en førsteklasses *brahmacari*. Som Narada Muni forklarer det i *Srimad-Bhagavatam* 7.12.13-14:

> "Ifølge ovennævnte regler og reguleringer bør den, der er to-gange født, nemlig *brahmanaen*, *ksatriyaen* eller *vaisyaen*, bo i *gurukulaen* under den åndelige mesters omsorg. Der skal han studere og lære hele den vediske litteratur sammen med deres supplerende tekster og *Upanisaderne* ifølge sine evner og sin energi til at studere. Hvis muligt skal eleven eller disciplen belønne den åndelige mester med den godtgørelse, som den åndelige mester beder om, og derpå bør disciplen på mesterens ordre forlade ham og acceptere en af de andre *asramaer*, nemlig *grhastha-asramaen*, *vanaprastha-asramaen* eller *sannyasa-asramaen*, som han ønsker det."

(Fortsættes i næste nummer). ॐ

Bhagavad-gita som den er - kapitel 5

Karma-yoga: handling i Krishna-bevidsthed

Af Dandaniti Devi Dasi

Denne Bhagavad-gita-serie startede i januar-udgaven af Nyt fra Hare Krishna og er baseret på den nye danske oversættelse af Bhagavad-gita som den er. Teksten her er en indledning til kapitlet. Efter at have læst den er det meningen, at man selv skal læse kapitlet igennem og svare på de efterfølgende spørgsmål.

Vi er nu nået et godt stykke ind i *Bhagavad-gita*, og det er en god ide at genkalde, hvad vi tidligere har læst. Det gør Srila Prabhupada i sin kommentar til første vers i femte kapitel, hvor han tager et tilbageblik på de foregående kapitler: ”I kapitel 2 blev der givet en indledende kundskab om sjælen og dens indvikling i den materielle verden. Det blev også forklaret, hvordan man gennem *buddhi-yoga* eller hengiven tjeneste slipper ud af det materielle fangenskab. I kapitel 3 blev det forklaret, at en person, der er situeret på kundskabens niveau, ingen pligter har længere, og i kapitel 4 fortalte Herren Arjuna, at alle former for offerhandlinger kulminerer i viden.”

Dandaniti Devi Dasi

Hvis nogen skulle have glemt det, startede første kapitel med, at Arjuna stod sammen med Krishna på slagmarken ved Kuruksetra klar til kamp. På det tidspunkt gik det op for Arjuna, at hovedparten af soldaterne på begge sider var venner og slægtninge, og han blev mildt sagt forvirret. Arjuna og Krishna begyndte derefter en længere diskussion med argumenter for og imod krigen, hvilket ledte til, at Arjuna overgav sig til Krishna som Hans discipel i starten af andet kapitel.

En god måde at få et overblik over *Bhagavad-gita* er via indholdsfortegnelsen forrest i bogen, hvor der er et kort resumé af hver af de atten kapitler. Om femte kapitel står der:

”Ved udadtil at gøre alle former for arbejde, men inde i sig selv forsage frugterne af sine handlinger opnår den, der er blevet renset af den transcendentale kundskabs ild, fred, utilknytning, tålmodighed, åndeligt klarsyn og lykke.”

Forsagelse eller arbejde i hengivenhed?

Sidst i fjerde kapitel opfordrede Krishna endnu engang Arjuna til at kæmpe, eftersom han nu havde modtaget fuldkommen viden og derfor måtte være klar over, hvad der var hans pligt. Krishna havde sagt, at man skal forsage frugterne af sit arbejde, men Arjuna forstod det som, at man skulle forsage sit arbejde. Derfor starter femte kapitel med et spørgsmål, der ligner det, Arjuna stillede i tredje kapitel: ”Hvorfor fortæller du mig, at jeg skal gå i krig, når du siger, at forsagelse er bedre? Kan du ikke én gang for alle fortælle mig, hvad der er bedst – at forsage arbejde eller at arbejde i hengivenhed?”

Dette er et meget vigtigt spørgsmål, og det er relevant for os alle. Mange har en forståelse af, at åndeligt liv betyder at forsage, men præcis hvad det er, der skal forsages, kan være svært at finde ud af. Derfor hørte vi også i fjerde kapitel om vigtigheden af at søge tilflugt hos en åndelig mester.

Virkelig forsagelse betyder at forstå, at alt tilhører Krishna og derfor skal anvendes i Hans tjeneste. Det lyder meget enkelt, men hvordan gør man så det i praksis? Det handler hele

Bhagavad-gita om, og Prabhupada nævner, at femte kapitel giver en meget praktisk forklaring på *karma-yoga* eller handling i Krishna-bevidsthed.

Problemet med falsk forsagelse

Ud over de hengivne, der engagerer sig direkte i Herrens tjeneste, findes der en anden klasse af transcendentalister, der kaldes *mayavadier* eller upersonalister, og som forsøger at forsage denne verden og blive ét med Herren eller Herrens stråleglans. Deres filosofi minder lidt om buddhisternes: Aktiviteter medfører problemer, så lad os ophøre med alle aktiviteter eller ophøre med at eksistere. Problemet er imidlertid, at man ikke kan forsage denne verden uden at få noget bedre igen, og derfor er den slags forsagelse midlertidig. Medmindre man oplever glæden ved at engagere sig i Herrens tjeneste, vil man helt sikkert blive involveret i materielle aktiviteter.

I virkeligheden er ideen om at forsage noget som helst et falsum, for der er intet, der tilhører os, ikke engang vores kroppe, der blot er en midlertidig bolig for sjælen. Det betyder ikke, at vi negligerer kroppen. Srila Prabhupada skriver i kommentaren til vers 10, at kroppen er en gave fra Herren og kan engageres i Krishna-bevidsthed.

I kommentaren til vers 2 citerer Srila Prabhupada et meget berømt vers af Rupa Gosvami angående forsagelse i Krishna-bevidsthed:

”Når personer, der er ivrige efter at opnå befrielse, forsager ting, der er forbundet med Guddommens Højeste Personlighed, fordi de ser dem som materielle, anses deres forsagelse for at være ufuldstændig.” (*Bg*. 5.2, forklaring)

Vigtige vers i femte kapitel

Alle vers i *Bhagavad-gita* er vigtige, for ellers ville de ikke være der, men alligevel vælger vi nogle vers ud som ekstra essentielle. Vers 6 er et dem, og her bekræftes det, som vi lige har gennemgået i det foregående afsnit: ”Udelukkende at forsage alle handlinger uden at engagere sig i Herrens hengivne tjeneste kan ikke gøre én lykkelig. Men en eftertænksom person, der er engageret i hengiven tjeneste, kan omgående opnå den Højeste.”

Et andet vers, der er værd at bide mærke i, er vers 10, hvor Krishna med en smuk analogi forklarer, at en person, der arbejder uden tilknytning og giver alle resultaterne af sit arbejde til den Højeste Herre, er uberørt af syndige reaktioner, ligesom lotusbladet ikke røres af vand. Lotusbladet har den specielle egenskab, at det ikke bliver vådt, selv om det ligger i vandet. Arjuna var tilsyneladende bange for de syndige reaktioner ved at gå i krig, og han havde svært ved at forstå, at når man handler på den Højeste Herres ordre, bliver man ikke indviklet i arbejdets reaktioner.

Vers 18 er et ofte citeret vers, der beskriver en hengivens syn på verden: ”I kraft af sand viden ser de ydmyge vismænd med samme syn på en lærd og mild *brahmana*, en ko, en elefant, en hund og en hundeæder [en kasteløs].” En hengiven eller transcendentalist forstår, at alle materielle kroppe blot er frembringelser af naturens forskellige kvaliteter, og at der i hver eneste krop findes en åndelig sjæl side om side med Oversjælen i hjertet. Derfor viser han respekt for alle levende væsener.

I vers 22 forklares en meget grundlæggende sandhed om denne verden, nemlig at alle nydelser har en begyndelse og en ende. Materiel nydelse er baseret på kontakten mellem sanserne og sanseobjekterne, og her siges det, at en intelligent person ingen glæde finder i sådanne fornøjelser.

Nogle folk forstår ikke, hvordan hengivne kan undvære de materielle glæder, som de fleste folk er optaget af i denne verden. De forstår ikke, at hengivne oplever en større glæde ved at være engageret i Krishnas tjeneste. En anden misforståelse er, at religion betyder, at man gør en masse forsagelse nu for senere at kunne nyde, men Krishna siger her i femte kapitel, at man kan leve lykkeligt i denne verden allerede nu forudsat, at man er Krishna-bevidst. Især vers 13 og 23 understreger dette punkt.

”Hvis man kan modstå de materielle sansers drifter og bremse indlydelsen fra begær og vrede, før man opgiver sin nuværende krop, er man velsitueret og lykkelig i denne verden”. (*Bg*. 5.23)

Bhagavad-gitas fredsformel

Femte kapitel kulminerer i *Bhagavad-gitas* ”fredsformel”, der beskrives i kapitlets sidste vers:

bhoktaram yajna-tapasam
sarva loka mahesvaram
suhrdam sarva-bhutanam
jnatva mam santim rcchati

”En person, der er i fuld bevidsthed om Mig og kender Mig som den endelige nyder af alle former for offerhandling og askese, som den Højeste Herre over alle planeter og halvguder og som alle levende væseners velgører og velynder, opnår fred fra de materielle lidelser.” (*Bg*. 5.29)

Hvis man ikke kan huske andet fra femte kapitel, bør man indprente sig denne fredsformel, der er grundlaget for al fred individuelt såvel som kollektivt: Krishna er ejeren af og herskeren over alting, Han er den Højeste nyder, og Han er alle levende væseners bedste ven og velønsker. Vi bør huske disse tre sandheder om Ham og tilegne alle vores handlinger til Ham. Det vil give os den fred, som vi alle søger.

Spørgsmål til kapitel 5

Efter at have læst kapitel 5 igennem kan du svare på spørgsmålene. Det kan være en stor hjælp at skrive svarene ned eller dele dem med en studiepartner.

Vers 1-6

1. Hvorfor er hengiven tjeneste bedre end blot og bar forsagelse?
2. Definér virkelig forsagelse.
3. Hvorfor er det ikke nok at have viden om, at man er en åndelig sjæl?
4. Forklar formålet med *sankhya-yoga* og *karma-yoga* ud fra analogien med træets rod.
5. Hvilke forskelle og ligheder er der mellem *mayavad*i- og *vaisnava-sannyasier*? Hvorfor falder *mayavadi-sannyasierne* somme tider ned?

Vers 7-12

1. Hvorfor er en Krishna-bevidst person afholdt af alle levende væsener?
2. Hvordan besvarer Prabhupada spørgsmålet om, hvorfor Arjuna var voldelig i kamp mod andre?
3 Hvad er forskellen på sansernes beskæftigelse hos en person i materiel bevisthed og en person i Krishna-bevidsthed?
4. Forklar analogien med lotusbladet.
5. Hvad er hemmeligheden bag Krishna-bevidsthed ifølge vers 12 inklusive forklaringen til verset?

Vers 13-16

1. Hvordan kan man leve lykkeligt i byen med de ni porte?
2. Forklar begreberne *vibhu* og *anu*.
3. Nævn nogle af de forskelle og ligheder, der nævnes i dette kapitel mellem Gud og sjælen (svarene kan også findes uden for dette afsnit).
4. Hvordan forholder Herren sig til det levende væsens ønsker?
5. Forklar analogien med Solen, der står op.

Vers 17-29

1. Nævn nogle af de symptomer, der nævnes i dette afsnit på en Krishna-bevidst person.
2. Hvad er de seks drifter, man må forsøge at beherske, hvis man vil gøre fremskridt på selverkendelsens vej?
3. Hvorfor er Krishna-bevidsthed det højeste velfærdsarbejde?
4. Forklar analogien med skildpadden.
5. Hvad er fordelene ved Krishna-bevidsthed frem for *astanga-yoga*?
6. Forklar *Bhagavad-gitas* fredsformel.

Et spørgsmål til personlig refleksion:

Er du blevet mere fredfyldt, efter at du er kommet i kontakt med Krishna-bevidsthed? ॐ

Bøj dig eller knæk

Af Amogha-drk Krishna Dasa

Der findes en naturlov, som de fleste af os overser: Ved at antage en ydmyg holdning sparer man sig selv for så mange unødvendige problemer og undgår at spilde tiden.

At være ydmyg indebærer personlig askese. Lad os for eksempel sige, at jeg, der bor i Hare Krishna-templet, skulle blive syg, og mine overordnede anbefaler, at jeg bliver i sengen og faster for at komme til hægterne så hurtigt som muligt. Hvis jeg ikke følger deres råd og alligevel spiser eller ikke hviler tilstrækkeligt, forlænges min sygdomsperiode. Sygdom er som regel en reaktion på, at man ikke har behersket sig selv,* hvilket er en askese, vi er nødt til at påtage os som mennesker, og konsekvensen af denne forseelse ender med at bebyrde andre, der er nødt til at dække mine tjenester, mens jeg er syg. På denne måde oplever jeg både materielt og åndeligt et sammenbrud, hvis jeg ikke er rigtig ydmyg.

Der gives et rammende eksempel i *Mahabharata*, hvor Havet spørger Ganges-floden, hvorfor bambusrør med deres tynde stammer aldrig bliver revet med af flodens strøm til havet, medens træer med deres tykke stammer bliver det. Floden forklarer, at dette skyldes bambussernes lærevillige og lydige natur.

vetaso vegam ayantam drstva namati netarah
sa ca vege 'bhyatikrante sthanam asadya tisthati
kalajnah samayajnas ca sada vasyas ca no drumah
anulomas tathastabdhas tena nabhyeti vetasah

"Bambussen ser den frembrusende strøm og bøjer sig for den. Sådan opfører træerne sig ikke. Efter at strømmen er overstået, genfinder bambussen sin tidligere positur. Bambussen forstår de fordele og muligheder, der ligger i Tiden. Bambussen er lærevillig og lydig. Den er eftergivende uden at være stiv. Derfor bliver den stående der, hvor den vokser, uden at blive revet med af os." (*MB*. 12.114.9-10)

Bambussen hyldes for at være tids-vis (*kalajnah*), for visdom er at vide, hvornår man skal bøje sig, og hvornår man skal blive stående. I *Srimad-Bhagavatam* viser Maharaja Pariksit det perfekte eksempel på en person, der ved, hvornår han skal bøje sig, og hvornår han skal blive stående. Som sin tids mest magtfulde konge var han altid klar til at stå op og slås imod det onde. Han udtaler i *Srimad-Bhagavatam* 1.17.14: "Enhver, der har for vane at gøre sagesløse levende væsener fortræd, må frygte mig alle steder i verden. Og ved at kue de uhæderlige skurke begunstiges de uskyldige automatisk med lykke."

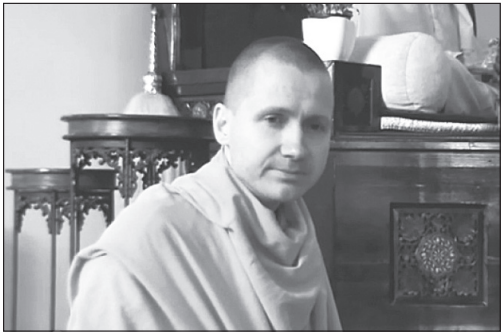

Amogha-drk Krishna Dasa

Men efter at han fik at vide, at han var forbandet til at dø om syv dage, antog han øjeblikkeligt en ydmyg holdning, fordi han ikke ønskede at gribe ind i tidens gang. I sin kommentar til *Srimad-Bhagavatam* 1.12.2 udtaler Srila Prabhupada: "Maharaja Pariksit vidste sammen med alle andre, at *brahmana*-sønnens forbandelse af ham var forkert. Men han brød sig ikke om at modvirke den, for han forstod også, at Kali-alderen var begyndt, og at det første symptom på denne tidsalder, nemlig degradering af det højt begavede *brahmana*-samfund, således havde indfundet sig. Han ønskede ikke at gribe ind i tidens gang, men gjorde sig klar til at møde døden i godt humør på forsvarlig vis."

Derfor satte kongen sig på bredden af Ganges for at faste til døden og overgive sig til Herren Krishnas lotusfødder. Alle de store *rishier* og konger ankom til stedet, for de kunne forudse, at *Srimad-Bhagavatam* ville blive talt til kongen af

Sukadeva Gosvami. Maharaja Pariksit viste så gennem sit eget eksempel, at den bedste måde at blive undskyldt for forseelser på er at bøje sig ned (*Srimad-Bhagavatam* 1.19.11):

"Da de alle samledes for at møde kejseren, tog han imod dem på passende vis og bøjede sit hoved til jorden." Srila Prabhupada forklarer: "Systemet med at bøje hovedet til jorden for at vise en overordnet respekt er en fortrinlig etikette, der forpligter den ærede gæst dybt ind i hjertet. Sågar den største forbryder kan blive undskyldt ene og alene gennem denne skik, og skønt Maharaja Pariksit blev æret af alle ordener af *rishier* og konger, tog kejseren imod alle de store mænd med denne ydmyge etikette for at blive undskyldt af dem i tilfælde af, at han på noget tidspunkt skulle have fornærmet dem."

Min åndelige mester, HH Mahavishnu Maharaja, bemærkede engang: "Vi må være parate til at bukke vores hoveder for andre. Hvis vi ikke kan bukke os ned, vil Krishna tvinge os til det gennem sin materielle energi, der er kendt som tiden."

Af dette kan vi konkludere, at hvis vi ikke praktiserer ydmyghed, som er vores naturlige åndelige *dharma*, vil vi blive ydmyget med tvang på forskellig vis af den materielle tid, der fjerner os fra den helt ubrudte (*apratihata*) åndelige tid i Krishnas lyksalige tjeneste.

Noter:

* Ifølge *Ayurveda* udspringer sygdom fra vores selvforskyldte disharmoni i forhold til skabelsen. Denne disharmoni forårsages af følgende tre faktorer:

prajnaparadha: forseelser imod intellektet, hvilket indebærer, at man med vilje handler imod bedre viden. Dette omfatter ugunstige aktiviteter (*asubha karma*) med a) sind, b) tale og c) krop, der finder sted under forstyrrelse af ens mentale fakulteter, nemlig a) forståelse (*dhi*), b) viljestyrke (*dhrti*) og c) hukommelse (*smrti*). Dette er videre årsagen til usund anvendelse af sanserne i forbindelse med sanseobjekter (*asatmyendriyartha-samyoga*).

asatmyendriyartha-samyoga opdeles i tre: a) overdreven brug (*atiyoga*), b) for lidt brug (*ayoga*) eller c) misbrug (*mithyayoga*) af sanserne. Eksempler på disse er at a) spise for meget, b) spise for lidt eller c) spise forkert.

kala: variationer ifølge tiden såsom vinter og sommer. Hvis en person for eksempel ikke er opmærksom på vinterens påvirkning og tilpasser sig derefter ved at beskytte sig mod kulden, vil en sådan disharmoni føre til sygdom. (Kilde: Dr. Pankaj Pathak (2009), "Concept of Nidana and its assessment in Kitibha Kusha") ॐ

Informationer fra Norge, august 2014

ISKCON Norge, Hare Krishna tempelet i Bauneveien 4, 1182 Oslo

Tirsdager og torsdager kl. 18.00: *kirtana*, foredrag fra *Bhagavad-gita* og lett *prasada*.
Søndagsfest kl. 15.00: *kirtana*, foredrag og *prasada*.

August måned:

Søndag 10. august: Herren Balaramas åpenbarelsesdag. **kl. 15.00:** Musikk, foredrag, *prasada*.

Søndag 17. august: Krishna Janmastami, Herren Krishnas åpenbarelsesdag. **kl. 15.00**: Musikk, *abhiseka*, foredrag, *prasada*.

Mandag 18. august: Srila Prabhupadas åpenbarelsesdag. **Kl. 17.00**: *kirtana*, *pushpa-abhisheka* (blomsterofring), opplesning av ofringer og *Srila Prabhupada lilamrita*, *prasada*.

Onsdag 20. august: Vi starter opp med *Bhakti Vriksha*. *Bhakti Vriksha* programmet gir god trening i forståelse av Krishnabevissthet, fokuserer på det individuelle medlemmet, genererer en følelse av tilhørighet og fostrer gode relasjoner. Hver onsdag framover fra **kl. 18.00 til 20.00.** Du kan lese mer på http://www.bhaktivriksha.com/about/

Kontakt Mahabhavi dasa på mahabhavidas@gmail.com hvis du ønsker å delta. Det er plass til 15 personer.

Ekadasi: 7. og 21. august

Web: http://harekrishna.no/ - Mail: info@harekrishna.no

Herren Krishnas Køkken

Indisk vegetarisk kogekunst - 27.del

Af Yamuna Devi Dasi

Tikki: indiske vegetarburgere

I Yamunas madlavningsserie, der blev bragt i Back To Godhead i 1990'erne, bringer vi her afsnit 27, der giver et forslag til, hvordan man kan lave vegetarburgere inden for det vediske køkken.

Vegetarburgere, der engang var forbeholdt vegetarere, dukker nu op i restauranter overalt. Præsident Clinton skulle efter sigende være en stor fan af Boca Veggieburgere. I USA er forskellige vegetarburgere tilgængelige i helsekostforretninger og supermarkeder, og vegetarburgere for feinschmeckere serveres på fine restauranter fra Maine til Californien. Uanset om de serveres, som de er, i en sesambolle eller mellem skiver af bløde engelske boller, franske croissanter, italiensk foccacia eller mellemøstlig pita, er vegetarburgere kommet for at blive.

Indiens nærmeste slægtning til vegetarburgeren er en familie af gadesnacks, der kaldes *tikki* og kan oversættes som "vegetariske koteletter" eller "vegetariske burgere". *Tikkier* kommer som dybstegte eller pandestegte, de er bløde indeni og sprøde på ydersiden, og de byder på smag og teksturer af forskellige grønsager. Nogle *tikkier* bindes sammen med en smule mel eller nogle brødkrummer, og andre bliver givet en fyldig tekstur med kogt korn til at tygge på.

Tikkier serveres traditionelt alene eller som del af et helt måltid med ikke meget andet end et stænk limesaft eller en klat chutney eller tomatsovs. Men Indiens madkultur er i forandring. Jeg forudsiger, at snart vil klassiske *tikkier* ligne de amerikanske vegetarburgere og fra Chowpatty Beach til Howrah station blive serveret som et hurtigt sandwichmåltid.

Srila Prabhupada og tikkier

Hvert område i Indien har sin foretrukne version af denne ret. Min første bengalske smagsprøve blev lavet af Srila Prabhupadas søster Bhavatarini, der kærligt var kendt Pisima eller "Tante". Hun lavede *tikkier* til Prabhupadas frokost. De var temmelig komplicerede med krydrede, mosede ærter, der blev pakket ind i moste kartofler efterfulgt af endnu et lag *panir*-ost udenpå. Hun lavede dem til små, flade postejer, dyppede dem i en tyk dej af kikærtemel og stegte dem i ghee, indtil de var sprøde og godt brune.

Så snart Srila Prabhupada så *tikkien*, smilede han, nikkede og sagde: "Åh, hun har lavet vegetarkotelet."

"Vegetarkotelet?" spurgte jeg lidt forbløffet.

Srila Prabhupada fortalte da, at dette var en slags *tikki*, som han fik i sin barndom. Efter den første bid fik jeg med det samme lyst til at vide mere om *tikkier*.

De fleste af *tikki*-opskrifterne i Lord Krishna's Cuisine lavede jeg senere til Srila Prabhupada. De er versioner, som han kunne lide eller bad om at få. Nu finder jeg hele tiden på nye udgaver og laver sjældent *tikkier* på samme måde to gange. Hvis du følger denne serie af madlavningsklasser, kan du prøve flere *tikkier* fra bogen. Hvis ikke, så afprøv i det mindste opskriften herunder (bliv ikke forskrækket over den lange liste af ingredienser. Elleve af dem er standardingredienser i ethvert køkken).

Udfaldet af denne opskrift kan variere meget. Brug opskriften som inspiration og find på flere variationer efter årstiden og din egen smag.

NB. Du kan bruge mere eller mindre olie til stegning, men for lidt vil gøre skorpen tør og skrøbelig. Sliplet-pander forhindrer burgerne i at hænge fast i panden. Jeg synes, at disse burgere er bedst, når de steges i aromatisk ghee eller en hvilken som helst slags aromatisk jomfruolivenolie af god kvalitet.

Tikkier er gode til nedfrysning. Stak de afkølede burgere med bagepapir imellem dem og frys dem i hermetisk lukkede beholdere.

Tikki: indiske vegetarburgere

(24 stk.)

Denne *tikki* er inspireret af en, der serveres i Mayfair Resort Restaurant i Jagannatha Puri. Den inkluderer rødbeder for at give en rød farve, kartofler og havre som bindemiddel, kogt korn for at give noget at tygge på og krydderier, chilier og urter for at give appetit, varme og smag. Jeg har aldrig oplevet, at to portioner af denne opskrift kommer ud nøjagtig ens, så vær klar til at tilsætte mere havre, hvis blandingen bliver for fugtig, eller mere chili, hvis du vil have mere varme.

1 spsk. koldpresset majsolie
1 spsk. sennepsfrø
1 spsk. spidskommenfrø
1½ spsk. revet ingefærrod
1 spsk. tørrede røde peberflager eller efter smag
½ tsk. hing
7½ dl finthakkede gulerødder (5–6 store)
5 dl finthakkede zucchinier (2 mellemstore)
7½ dl finthakkede yams (3 mellemstore)
7½ dl finthakkede rødbeder (3 mellemstore)
5 dl finthakkede majroer (2 mellemstore)
5 dl finthakkede grønne bønner
½ dl fuldkorns hvedemel
1 liter havregryn eller femkornsflager
7½ dl kogte hvide eller brune ris
1 liter mosede nye kartofler
1½ spsk. karrypulver
1½ dl hakkede korianderblade eller blandede friske urter
salt og friskkværnet sort peber
ghee eller jomfruolivenolie til pandestegning

Varm olien i en stor sliplet-pande over høj varme. Smid sennepsfrøene og spidskommenfrøene i. Tilsæt ingefæren og de røde peberflager, når frøene begynder at poppe. Steg, indtil kommenfrøene er ristede uden at være sorte.

Kom hing i og tilsæt fem sekunder senere alle grønsagerne. Steg i ti minutter under hyppig omrøring. Drys melet i, fortsæt med at røre og kog i fire eller fem minutter mere. Stil til siden til afkøling.

Bland resten af ingredienserne og de afkølede grønsager i en stor skål. Bland det hele godt med dine hænder. Tilsæt salt og peber. Brug en smurt målekop og lav portioner på lidt over en deciliter og tryk dem flade til 7-8 cm brede burgere med glatte kanter. Anbring burgerne på bageplader, der er dækket med bagepapir. Dæk dem og stil dem i køleskab i mindst fire timer eller bedre natten over.

Når burgerne skal steges, bruges to eller tre store sliplet-pander over middelvarme til høj varme. Varm 2 spsk. olie i hver pande til hver omgang. Anbring 3 eller 4 burgere i hver pande og steg dem, indtil de er mørkebrune og brændte nogle steder, 4 til 5 minutter på hver side. Brug en let hånd med spatelen, når du vender burgerne. Overfør burgerne til bageriste, så de kan afkøle lidt og blive mere faste i det, imens du steger resten af burgerne. Ofres til Krishna.

Til hovedmåltid: Hæld varm tomatsovs på opvarmede middagstallerkner og læg to burgere på hver. Anbring 1 til 4 forskellige grønsagsretter rundt om.

Til en indisk snack: Server med en limeskive eller cashew-chutney. For at servere som burgere kan du smelte en skive god ost ovenpå med pynt efter smag imellem boller, bondebrød eller to skiver foccacia.

Måske læseren har bemærket, at denne artikel har nr. 27, imens den forrige artikel havde nummer 25. Nummeringen følger her Back to Godheads artikelserie, der af en eller anden grund også sprang over nr. 26. ॐ

Jeg vil gerne abonnere på "Nyt fra Hare Krishna".

Navn:.....
Adresse:.....
Email:.....

300 kr. pr. år (10 numre)
Denne indmeldelseskupón sendes til:
"Nyt fra Hare Krishna",
Holsteinborgvej 20, 1th, 2720 Vanløse

www.krishna.dk www.harekrishna.dk www.iskcon.dk

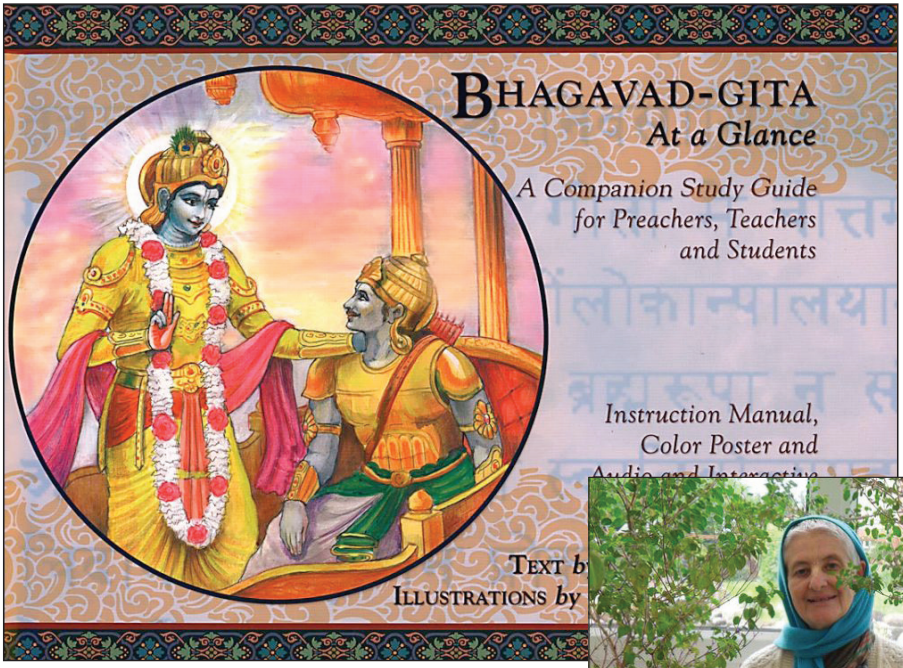

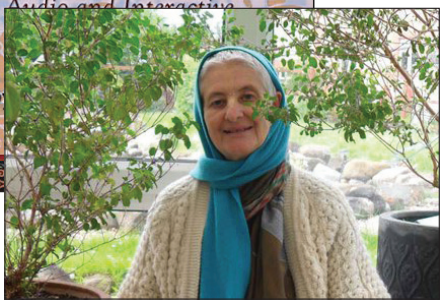

Bhagavad-gita at a Glance

I juni måned havde vi i København besøg af Narayani Devi Dasi, en af Srila Prabhupadas disciple. Narayani Mataji tilsluttede sig ISKCON i Boston, USA i 1970, men har siden tilbragt det meste af sit liv i Indien. Mens Prabhupada stadig var på planeten, var hun *pujari* i Calcutta-templet, og i de seneste mange år har hun undervist på Vrindavana Institute for Higher Education. De seneste fem år har vi været så heldige at få besøg af Narayani hver sommer, hvor hun har holdt seminarer over *Srimad-Bhagavatam* og andre af Srila Prabhupadas bøger.

Ud over at være en dygtig underviser har Narayani Devi forfattet to bøger/bogserier over henholdsvis *Bhagavad-gita* og *Srimad-Bhagavatam* med titlerne "Bhagavad-gita at a Glance" og "Srimad-Bhagavatam at a Glance". Bøgerne giver et rigtigt godt overblik over disse to vigtigste af alle vediske tekster og er skrevet i verseform. En særlig finesse ved Narayanis bøger er, at hvert eneste vers og kapitel er illustreret med tegninger lavet af Satadhama Devi Dasi. Hver bog ledsages også af en farveplakat og en CD.

Du har nu mulighed for at bestille disse bøger gennem *Nyt fra Hare Krishna* eller ved henvendelse til Adityvarna Devi Dasi på tlf. 2235 5582. Nedenstående priser inkluderer ikke forsendelse.

Bhagavad-gita at a Glance (250 sider): 150 kr.

Srimad Bhagavatam at a Glance (130 sider) 125 kr.

Evt. forsendelse koster ca. 50 kr. pr bog. (Danmark) ॐ